DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 czerwca — Nr. 17 — Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 50 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 277—Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o właściwości sądów grodzkich w sprawach z ustawy karnej skarbowej 260

278—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 maja 1932 r. o ulgach celnych 260

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

Poz.: 279—z dnia 24 maja 1932 r. w sprawie ustalenia ceny sprzedaży spirytusu oczyszczonego na cele lecznicze, domowe i naukowe oraz do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych — do naczyń odbiorcy 260

OBWIESZCZENIA:

Poz.: 280—Ministra Skarbu z dnia 23 maja 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota . . . 260

281—Urzędu Długów Państwa, zawierające numery obligacji 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 2 maja 1932 r. 260

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU:

Poz.: 282—z dnia 10 czerwca 1932 r. L. D. IV. 5535/3/32 w sprawie ustalania wagi czystej (netto) towarów jednogatunkowych 260

INSTRUKCJA:

Poz.: 283—o organizacji sprzedaży detalicznej wyrobów Polskiego Monopolu Tytoniowego . . 261

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH:

Poz. 284—Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu . . . 265

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z Ministerstwa Skarbu. 265

OGŁOSZENIA.

277.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o właściwości sądów grodzkich w sprawach z ustawy karnej skarbowej

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 7.VI. 1932 r. Nr. 48, poz. 453).

278.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 6 maja 1932 r.

o ulgach celnych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 10.VI. 1932 r. Nr. 49, poz. 457).

279.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 maja 1932 r

w sprawie ustalenia ceny sprzedaży spirytusu oczyszczonego na cele lecznicze, domowe i naukowe oraz do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych — do naczyń odbiorcy.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 10.VI. 1932 r. Nr. 49, poz. 458).

280.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 maja 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932)— ustalam na miesiąc czerwiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 31.V. 1932 r. Nr. 122, poz. 153).

OBWIESZCZENIE

281.

Urzędu Długów Państwa, zawierające numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej, Serji I, na które padły wygrane w dniu 2 maja 1932 r.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I., na które padły wygrane w dniu 2 maja 1932 r.

250.000 zł. w złocie	**50.000 zł. w złocie**
357407	947245

10.000 zł. w złocie

88554	356765	523458	685182	754513
149625	428680	591263	702108	963847

1.000 zł. w złocie

1668	224848	374873	499899	781827
33277	248946	386977	510373	792899
42276	260728	394687	512561	802788
48915	266454	397864	517056	805131
81865	269195	403674	530146	817951
95706	272968	411378	531624	826495
112591	272994	421982	540884	869640
113943	277885	429794	545887	870753
115840	282869	432930	565015	873946
124441	283542	436188	571565	897797
124601	299924	449343	603330	910559
135653	308519	451945	632150	912920
152247	312191	457937	645714	926221
163145	315398	464328	658022	933915
169954	318427	466378	665499	942550
189822	338242	475273	670010	950967
210383	342079	475942	672590	981204
218370	344367	478263	697739	983603
221373	353288	478786	702409	987533
221652	373311	486362	762871	996135

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500.000 zł w złocie.

Kierownik Urzędu Długów Państwa:

(—) *Dr Bielak.*

282.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 czerwca 1932 r.

L. D. IV. 5535/3/32

w sprawie ustalania wagi czystej (netto) towarów jednogatunkowych.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zgodnie z § 21 punkt 3 Instrukcji Manipulacyjnej z dn. 22 maja 1930 r. (Dz. Urz. Min.

Skarbu Nr. 16, poz. 303), jeżeli towar jednogatunkowy, opłacający cło od wagi netto, nadchodzi w opakowaniach jednakowych i o równej wadze, dla których to opakowań nie została ustanowiona tara, można przy rewizji celnej, dla ustalenia wagi netto towaru, wyważyć kilka opakowań i na tej podstawie obliczyć wagę netto całej przesyłki.

Na skutek zapytania jednego z urzędów celnych, ile opakowań należy rozumieć pod słowem „kilka", wyjaśnia się, że w danym wypadku przy ustalaniu wagi netto towaru należy wyważać 10% opakowań, nie mniej jednak jak pięć sztuk.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

283.

INSTRUKCJA

o organizacji sprzedaży detalicznej wyrobów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie § 38 p. c. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Używany w niniejszej instrukcji skrót „U. S. A. M." oznacza urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, a skrót „rozporządzenie" — oznacza rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

§ 2.

„U. S. A. M." utworzą na podległym im obszarze sieć przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych na zasadach następujących:

a) Rozmieszczenie poszczególnych przedsiębiorstw powinno być w miarę możności jaknajbardziej równomierne i powinno mieć na celu jaknajdalej idące ułatwienie ludności zaopatrywania się w wyroby tytoniowe.

b) Ogólna liczba sklepów tytoniowych (samoistnych i mieszanych) i ulicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych powinna być ustalona dla poszczególnych osiedli w ten sposób, aby w przybliżeniu na każde 500 mieszkańców przypadał jeden sklep, względnie jedna sprzedaż uliczna. Poszczególne osiedla należy brać pod uwagę niezależnie od tego, czy stanowią one samodzielną gminę, czy też tylko jej część.

c) W osiedlach, liczących 500 i mniej mieszkańców powinien być jeden sklep tytoniowy samoistny lub mieszany.

d) Przy udzielaniu koncesyj na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych należy przestrzegać zasady, aby przedsiębiorstwa te nie były zakładane w bezpośredniem ze sobą sąsiedztwie oraz, aby odległość pomiędzy niemi, przy uwzględnieniu miejscowych warunków, nie powodowała niezdrowej konkurencji. W każdym razie odległość pomiędzy samoistnym sklepem tytoniowym, a innym sklepem (samoistnym lub mieszanym), względnie przedsiębiorstwem ulicznej sprzedaży nie może wynosić mniej, niż 100 metrów.

e) Osiedla, w których będą mogły być nadawane koncesje na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych, oraz liczbę tych koncesyj dla każdego osiedla określi Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego na wniosek właściwego „U. S. A. M."

f) We wnioskach, dotyczących liczby miejsc ulicznej sprzedaży (pkt. e), „U.S.A.M.", po uprzedniem porozumieniu się z właściwemi władzami komunalnemi określą punkty, w jakich przedsiębiorstwa te mają być prowadzone oraz rodzaj pomieszczeń, przeznaczonych do sprzedaży (budka, skrzynka i t. p.).

g) Koncesyj na domową i ruchomą lub okrężną sprzedaż wyrobów tytoniowych powinny być udzielane w miarę potrzeby. Do koncesyj tych nie mają zastosowania wymogi, przewidziane w punktach b), c) i d) niniejszego paragrafu. Na udzielenie koncesji na sprzedaż ruchomą lub okrężną „U. S. A. M." powinny uzyskać uprzednią zgodę Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, jeżeli sprzedaż taka miałaby być wykonywana na obszarze więcej niż jednego „U. S. A. M.". O udzieleniu takiej koncesji powinny być zawiadomione wszystkie zainteresowane „U. S. A. M." i izby skarbowe.

h) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, na wniosek właściwych „U. S. A. M.", może obniżyć normy ludności, przewidziane w pkt. b) niniejszego paragrafu w tych osiedlach, w których istnieje wzmożony ruch handlowy oraz w osiedlach nadgranicznych.

i) „U. S. A. M." powinny czuwać nad tem, aby ogólna liczba sklepów tytoniowych i przedsiębiorstw ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych nie spadała poniżej ustalonej normy ludnościowej.

j) Pierwszeństwo do uzyskania koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych służy osobom, posiadającym najodpowiedniejszy lokal, o ile zaś to dotyczy koncesji na sklep tytoniowy, osobom, podejmującym się prowadzić samoistny sklep tytoniowy. Przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo posiadają osoby, uprzywilejowane w myśl postanowień art. 57 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238).

k) Przewidzianego w § 8 rozporządzenia zezwolenia na prawo odprzedaży wyrobów tytoniowych Dyrekcja Polskiego Monopolu Tyto-

niowego będzie udzielała tylko w tych przypadkach, kiedy w tem samem osiedlu niema samoistnego sklepu tytoniowego, a będzie zachodziła istotna potrzeba stworzenia jeszcze jednego ogniwa pośredniego między hurtownią a przydzielonymi do niej detalistami.

l) Koncesja na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych może być nadana tylko wtedy, kiedy lokal, bądź pomieszczenie, z których wyroby tytoniowe będą sprzedawane, zostanie uznany przez „U. S. A. M." za odpowiadający swemu przeznaczeniu.

§ 3.

„U. S. A. M." opracują plan sieci detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, obejmujący sklepy tytoniowe i uliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych i prześlą za pośrednictwem izb skarbowych do zatwierdzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego nie później niż do dnia 31-go grudnia 1932 r.

§ 4.

„U. S. A. M." corocznie, nie później niż do dnia 31-go stycznia każdego roku, będą zawiadamiały za pośrednictwem izb skarbowych Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego o wszystkich zmianach, jakie zostały wprowadzone do planu sieci detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych w ubiegłym roku kalendarzowym, z podaniem liczby detalicznych przedsiębiorstw wszystkich kategoryj, czynnych w dniu 31-go grudnia sprawozdawczego roku.

§ 5.

Koncesje na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych powinny być nadawane, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych niżej w § 6, w drodze konkursu.

„U. S. A. M." powinny ogłosić konkurs niezwłocznie z chwilą, kiedy liczba sklepów tytoniowych, bądź ulicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych nie dosięga przewidzianej w § 2 pkt. b) normy.

Obwieszczenie o konkursie (załącznik Nr. 1) powinno być wywieszone w lokalu „U. S. A. M." w miejscu, przeznaczonem na publikacje urzędowe. Odpis obwieszczenia powinien być przesłany równocześnie do wiadomości właściwego oddziału kontroli skarbowej i do zarządu komunalnego właściwej gminy, celem opublikowania go wśród miejscowej ludności.

§ 6.

Podania, złożone na skutek ogłoszonego konkursu, powinny być po uprzedniem zbadaniu zgłoszonych lokalów rozpatrzone i konkurs rozstrzygnięty przez „U. S. A. M." nie później, niż w ciągu 14 dni od daty, w której upłynął określony w obwieszczeniu termin do składania podań.

Wydanie dokumentu koncesyjnego powinno nastąpić w zasadzie w ciągu dni trzech po rozstrzygnięciu konkursu.

§ 7.

Koncesje na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być nadawane z wolnej ręki (bez konkursu) w przypadkach:

a) przewidzianych w § 24 ust. 3 rozporządzenia,

b) kiedy o nadanie nowej koncesji, w miejsce koncesji, która wygasła skutkiem śmierci koncesjonarjusza, lub która nie może być nadal eksploatowana przez dotychczasowego koncesjonarjusza skutkiem całkowitej jego niezdolności do prowadzenia przedsiębiorstwa, czynią starania małżonek bądź krewni w prostej linji zstępnej,

c) kiedy do ogłoszonego konkursu nie stanie żaden kandydat, bądź też kiedy zgłosili się tylko tacy kandydaci, którym nadanie koncesji nie było możliwe z uwagi na postanowienia § 23 rozporządzenia.

W przewidzianym wyżej w p. a) przypadkach „U. S. A. M." powinny zasięgnąć informacji o osobie kandydata w krótkiej drodze we właściwym urzędzie gminnym lub u władz policyjnych, badając w szczególności, czy nie zachodzą przeszkody, przewidziane w § 23 rozporządzenia.

W przewidzianych wyżej w p. b) przypadkach koncesja może być nadana z wolnej ręki tylko o tyle, o ile odnośne podanie wpłynęło do „U. S. A. M." przed ogłoszeniem konkursu.

W przewidzianych wyżej w p. c) przypadkach „U. S. A. M." nadadzą koncesję pierwszej zgłaszającej się osobie, o ile zaproponowany przez nią lokal będzie odpowiedni i nie będą co do niej zachodziły przeszkody przewidziane w § 23 rozporządzenia. O wakujących w tych przypadkach koncesjach „U. S. A. M." wywieszą w swoim lokalu, w miejscu, przeznaczonem dla urzędowych publikacyj, obwieszczenie według załączonego wzoru (załącznik Nr. 2), przesyłając odpis tego obwieszczenia właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej i zarządowi komunalnemu właściwej gminy.

§ 8.

Koncesje na domową sprzedaż i na ruchomą lub okrężną sprzedaż wyrobów tytoniowych „U. S. A. M." nadają z wolnej ręki na skutek podań osób zainteresowanych, stosując się do zasad, wymienionych w § 2 pkt. g) niniejszej instrukcji.

§ 9.

Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych „U. S. A. M." powinny nadawać według załączonego wzoru (załącznik Nr. 3).

Nadaną koncesję „U. S. A. M." powinien niezwłocznie przesłać nowemu koncesjonarjuszowi za pokwitowaniem odbioru, zawiadamiając go równocześnie:

a) która, względnie przy wspólnych rejonach, które hurtownie tytoniowe zostały mu wyznaczone do poboru wyrobów tytoniowych,

b) w jakich sklepach, istniejących w rejonie wyznaczonej, względnie wyznaczonych mu do poboru hurtowni, może on również nabywać wyroby tytoniowe,

c) jaki mu będzie przysługiwał rabat,

d) w jakim terminie przedsiębiorstwo powinno być przez niego uruchomione (termin ten z reguły nie powinien być dłuższy, niż 30 dni) pod rygorem utraty koncesji.

§ 10.

O każdem nadaniu względnie wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych właściwy „U. S. A. M." powinien zawiadomić odnośną hurtownię względnie te hurtownie, w których koncesjonarjusz jest, względnie był uprawniony do poboru wyrobów tytoniowych.

§ 11.

„U. S. A. M." mogą zezwalać, na prośbę koncesjonarjusza, na przeniesienie przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych do innego lokalu lub na inny punkt, zmieniając równocześnie uprzednią koncesję na nową.

§ 12.

W osiedlach, w których liczba sklepów tytoniowych, bądź ulicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych przekracza normę, ustaloną w § 2 pkt. b), nowe koncesje na te przedsiębiorstwa nie mogą być nadawane do czasu, aż liczba ich w miarę wygasania lub cofania, nie zmniejszy się poniżej normy.

W miarę wygasania lub cofania koncesyj na istniejące już sklepy tytoniowe i na uliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych, nowe koncesje na te przedsiębiorstwa powinny być nadawane do osiągnięcia normy ustalonej, z przestrzeganiem jednak zasady, aby nowe przedsiębiorstwo nie powstało w bliższej odległości od samoistnego sklepu tytoniowego niż 100 metrów.

§ 13.

Lokal, przeznaczony na sklep tytoniowy, powinien być widny, suchy i czysty.

Lokal ten powinien być położony na parterze od frontu z osobnem wejściem bezpośrednio z ulicy (pasażu), co nie dotyczy jednak sklepów, prowadzonych przez spółdzielnie spożywcze, zaopatrujące wyłącznie swych członków, sklepów, prowadzonych w koszarach wojskowych, na dworcach kolejowych i w gmachach publicznych oraz sklepów czasowych, zakładanych na określony zgóry okres czasu.

„U. S.A . M." mogą w drodze wyjątku zezwalać na uruchomienie sklepu tytoniowego w lokalu, nieposiadającym wejścia bezpośrednio z ulicy, kiedy zostanie stwierdzony brak odpowiednich lokalów w tej okolicy osiedla, gdzie wygoda ludności wymaga uruchomienia takiego przedsiębiorstwa.

Lokal, przeznaczony na sklep tytoniowy, nie może znajdować się w pobliżu miejsc, skąd unoszą się wyziewy, mogące ujemnie wpływać na jakość wyrobów tytoniowych.

Sklepy tytoniowe we wsiach mogą być prowadzone w lokalach, niemających charakteru sklepowego, z tem jednak, że wyroby tytoniowe muszą być przechowywane w osobnych szafkach lub skrzyniach.

§ 14.

Lokal, przeznaczony do prowadzenia samoistnego sklepu tytoniowego, zarówno, jak jego urządzenie, powinny posiadać estetyczny wygląd. Lokal ten powinien być przeznaczony w całości do prowadzenia przez koncesjonarjusza sprzedaży tylko wyrobów tytoniowych i artykułów wyszczególnionych w § 6 p. 1 lit. a) rozporządzenia.

§ 15.

W lokalach, przeznaczonych na mieszane sklepy tytoniowe, nie mogą znajdować się artykuły, któreby mogły ujemnie wpływać na jakość wyrobów tytoniowych.

„U. S. A. M." mogą zezwalać koncesjonarjuszom na prowadzenie mieszanych sklepów tytoniowych w lokalu wspólnym z przedsiębiorstwem sprzedaży innych artykułów, prowadzonem przez inną osobę, o ile lokal ten odpowiada pozostałym warunkom.

§ 16.

Wyroby tytoniowe w sklepach mieszanych powinny być przechowywane w osobnych szafach.

§ 17.

Budki, skrzynki, wózki i t. p., przeznaczone do prowadzenia ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, powinny ściśle odpowiadać wzorom, ustalonym dla danego osiedla przez „U. S. A. M." w porozumieniu z zarządem komunalnym właściwej gminy.

§ 18.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Warszawa, dnia 20 maja 1932 r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Kreutz.*

Załącznik Nr. 1. do § 5 Instrukcji.

Urząd Skarbowy Akcyz
i Monopolów Państwowych
w . . . .

Nr. . . .

dnia . . . . . 193 . . . r.

OBWIESZCZENIE.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . niniejszem ogłasza

KONKURS

na założenie następującego przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych:

. . . .

(rodzaj przedsiębiorstwa)

w . . . .

(osiedle oraz dla sklepów — przybliżona strefa np. „w południowej części" w „dzielnicy Ruda", „na południu od rzeki" i t. p.)

. . . .

(a dla sprzedaży ulicznej — określony punkt)

Osoby zamierzające ubiegać się o koncesję na wyżej wymienione przedsiębiorstwo, powinny w tym celu złożyć do tutejszego urzędu nie później, niż przed upływem dni 15-tu od daty niniejszego, odnośne podanie, zaznaczając w niem, że co do nich nie zachodzą przeszkody, wymienione w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

W podaniu należy określić rodzaj przedsiębiorstwa, na którego prowadzenie ubiegający się pragnie uzyskać koncesję i lokal (jeżeli chodzi o sklep), względnie punkt (jeżeli chodzi o uliczną sprzedaż), w których zamierzałby prowadzić przedsiębiorstwo.

Do podania należy dołączyć:

a) dowód obywatelstwa polskiego lub urzędowo uwierzytelniony jego odpis,

b) dowód osiągniętej pełnoletności, jeżeli dowód pod a) wymieniony nie stwierdza tej okoliczności,

c) świadectwo moralności, wydane przez właściwą władzę policyjną lub zarząd gminy nie wcześniej, niż na 2 miesiące przed złożeniem podania,

d) ewentualnie dowód, że ubiegający się korzysta z przywilejów, przewidzianych w art. 57 ustawy z dnia 17marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238),

e) jeżeli ubiegający się jest osobą prawną — urzędowy dowód, stwierdzający istnienie tej osobowości (wyciąg z rejestru, urzędowo zatwierdzony statut i t. p.), oświadczenie, komu ma być poruczone kierownictwo przedsiębiorstwa, dowody wymienione wyżej w p. a), b) i c), dotyczące osoby kierownika oraz ewentualnie dowód, wymieniony w pkt. d), dotyczący osoby ubiegającego się o koncesję.

Wyszczególnione w pkt. a), b), c) i d) dowody lub niektóre z nich mogą być zastąpione zaświadczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej lub zarządu gminy, w której ubiegający się stale zamieszkuje.

Uwaga:

Pierwszeństwo do otrzymania koncesji na sklep tytoniowy posiadają osoby, zamierzające prowadzić sklep samoistny.

(pieczęć)

Kierownik Urzędu Skarbowego
Akcyz i Monopolów Państwowych
(podpis)

Załącznik Nr. 2 do § 7 Instrukcji.

Urząd Skarbowy Akcyz
i Monopolów Państwowych
w . . . .

Nr. . . .

dnia . . . . 193 . . r.

OBWIESZCZENIE.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . podaje do powszechnej wiadomości, że w . . . .

(osiedle, gmina, powiat)

mogą być założone następujące przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych:

. . . .

Osoby, któreby pragnęły uzyskać koncesję na prowadzenie tych przedsiębiorstw, powinny o tem zgłosić w tutejszym urzędzie na piśmie lub osobiście.

Koncesje będą nadawane z wolnej ręki, w kolejności zgłoszeń, osobom, co do których nie zachodzą przeszkody, wyszczególnione w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

(pieczęć)

Kierownik Urzędu Skarbowego
Akcyz i Monopolów Państwowych
(podpis)

Załącznik Nr. 3 do § " Instrukcji.

Urząd Skarbowy Akcyz
i Monopolów Państwowych
w . . . . . .

dnia . . . . . . 193 . . r.

KONCESJA

Na podstawie § 27 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych udziela . . . .
(nazwisko i imię względnie firma koncesjonarjusza)
koncesji na . . . .
(rodzaj przedsiębiorstwa)
w . . . . . . : przy ul. . . . . . .
w lokalu . . . .

Koncesja niniejsza zostaje nadana . . . (bezter-
. . . .
minowo wzgl. na czas od . . . . do . . . .)

Przedsiębiorstwo powinno być uruchomione najpóźniej do dn. . . . . :
. . . . obowiązany (a)
(nazwisko i imię wzgl. firma koncesjonar.)
jest do należytego aprowidowania odbiorców w wyroby tytoniowe oraz do przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych i wydawanych na podstawie tych przepisów zarządzeń Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i władz skarbowych.

Koncesja niniejsza wygasa, względnie może być cofnięta zgodnie z obowiązującemi w tej mierze rozporządzeniami Ministra Skarbu.

(p i e c z ę ć)

Kierownik Urzędu Skarbowego
Akcyz i Monopolów Państwowych
(podpis)

284.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

341. (art. 28). W wykładni Nr. 275, ogłoszonej w N-rze 15 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, w ustępie, oznaczonym literą „a" (następującym bezpośrednio po nagłówku „Przykłady ad 1", w zdaniu pierwszem, wyrazy: „obok nazwiska trasata miejsce znajdujące się w Polsce (art. 122, ustęp ostatni, punkt 1 u. o. s.)" zostają zastąpione wyrazami: „trasata zamieszkałego w Polsce" (L. D. V. 23445/5/32).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu przekazało Państwowemu Bankowi Rolnemu pod koniec 1930 roku sumę zł 10.000.000,—, przeznaczoną na udzielanie kredytów konwersyjnych dla członków spółdzielni rolniczo - handlowych, zrzeszonych w Zjednoczeniu Związku Spółdzielni Rolniczych.

W ciągu 1931 i 1932 roku udzielane były z tej sumy kredyty konwersyjne, zaopinjowane przez Rolnicze Komitety Spółdzielcze, specjalnie w tym celu powołane w Warszawie i we Lwowie.

Komitet Spółdzielczy w Warszawie opinjował podania spółdzielni z terenu całego Państwa poza Małopolską, dla których była przeznaczona suma 7.500.000 zł, zaś Komitet we Lwowie opinjował podania spółdzielni małopolskich, którym przeznaczono pozostałe zł 2.500.000.

Cała suma rozporządzalnego kredytu została już przyznana poszczególnym spółdzielniom. Rolnicy wykorzystali do chwili obecnej około zł 5.500.000,— tych kredytów, dalsze sumy są realizowane stopniowo.

Organizacja kredytów konwersyjnych zdąża z jednej strony do przyjścia z pomocą rolnikom, posiadającym zobowiązania w spółdzielniach rolniczo-handlowych, z drugiej strony ma na celu odciążenie bilansów zainteresowanych spółdzielni przez spłatę wierzycieli.

Pożyczki udzielane są za pośrednictwem lokalnych instytucyj kredytowych względnie bezpośrednio przez Państwowy Bank Rolny poszczególnym rolnikom, którzy jednocześnie przeznaczają cały wpływ na uregulowanie swych zobowiązań wobec spółdzielni.

Spółdzielnie jednak nie otrzymują gotówki, natomiast sumy osiągnięte ze zrealizowanych kredytów konwersyjnych są wypłacane przez Państwowy Bank Rolny bezpośrednio wierzycielom odnośnych spółdzielni.

Kredyty konwersyjne są udzielane rolnikom na następujące cele:

a) spłatę zadłużeń za pobrane na kredyt towary w spółdzielniach rolniczo-handlowych,

b) na zakup maszyn i narzędzi rolniczych z zapasów posiadanych przez spółdzielnie rolniczo-handlowe,

c) na dopłaty na pokrycie strat spółdzielni, w tych spółdzielniach, gdzie zapadły odpo-

wiednie uchwały walnych zgromadzeń członków zgodnie z art. 58 ustawy o spółdzielniach,

d) na wpłacanie udziałów.

Jak wynika z powyższego, kredyty wymienione pod a) i b) przyczyniają się do upłynnienia bilansów spółdzielni drogą przejęcia przez kredyt konwersyjny zadłużeń odbiorców lub unieruchomionych remanentów, zaś kredyty pod c) i d) stanowią wpływ całkiem nowych funduszów.

Ponieważ kredyty konwersyjne są niskoprocentowe 3½% względnie 5% w stosunku rocznym i udzielane są na 4 względnie 10 lat, przeto korzystanie z nich, zwłaszcza na oddłużenie, stanowi dużą ulgę dla gospodarstw zadłużonych w spółdzielniach rolniczo-handlowych.

Mimo to realizacja kredytów konwersyjnych postępuje dość wolno przedewszystkiem ze względu na duże trudności połączone z uzyskaniem od rolników przez rozprowadzające instytucje kredytowe dostatecznie pewnego materjału zabezpieczającego.

Niezależnie od opinjowania o przyznaniu kredytów konwersyjnych Rolnicze Komitety Spółdzielcze przystąpiły ostatnio do opinjowania (na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. o ulgach kredytowych dla instytucyj rolniczych) podań spółdzielni zarówno rolniczo-handlowych jak i kredytowych, które korzystają z kredytu sanacyjnego, udzielanego przez Państwowy Bank Rolny z funduszów skarbowych w roku 1927 i 1928.

Spółdzielnie, znajdujące się w ciężkich warunkach finansowych i wykazujące niejednokrotnie znaczne straty bilansowe, będą korzystały z częściowego lub całkowitego umorzenia kredytu sanacyjnego (w tym ostatnim wypadku pod warunkiem likwidacji spółdzielni). Inne spółdzielnie, w myśl zarządzenia Ministra Skarbu, korzystać będą z prolongat tego kredytu w granicach lat pięciu.

Komitet Spółdzielczy określił jako prekluzyjny termin dla wykorzystywania przyznanych kredytów konwersyjnych dzień 30-go czerwca 1932 r., po tym terminie niewykorzystane sumy zostaną anulowane.